

Upravni sud Republike Hrvatske

PROSTORNO UREĐENJE

Lokacijska dozvola – suglasnost javne ustanove ili jedinice lokalne samouprave

čl. 34. ZAKONA O PROSTORNOM UREĐENJU, NN 30/94, 68/98, 35/99, 61/00, 32/02, 100/04

Suglasnost javne ustanove ili jedinice lokalne samouprave potrebna je kod ishoda lokacijske dozvole za prometnicu kojom one i upravljaju bez obzira na to u čijem je vlasništvu zemljište preko kojeg bi prolazila prometnica.

Iz obrazloženja presude Us-12057/2006 od 15. siječnja 2010.

»Prema članku 33. Zakona o komunalnom gospodarstvu (NN 26/03 – pročišćeni tekst, 82/04, 178/04), obveznik komunalnog gospodarstva (investitor objekta) može uz suglasnost jedinice lokalne samouprave i sam snositi troškove gradnje objekta i uređaja komunalne infrastrukture iz članka 30/1. t. 2. Zakona (nerazvrstane ceste) te da mu se ti troškovi priznaju u iznos komunalnog doprinosa, pod uvjetima utvrđenim pisanim ugovorom s jedinicom lokalne samouprave.

Prema čl. 2. Zakona o javnim cestama (NN 100/96, 27/01), javne ceste su dobro od interesa za Republiku Hrvatsku i u općoj su upotrebi, a na njima se ne može stjecati pravo vlasništva niti druga stvarna prava po bilo kojoj osnovi. Nadalje, prema čl. 4. t. 3. Zakona, u javne ceste spadaju i lokalne ceste u koje se ubrajaju ceste koje povezuju područje grada i/ili općine.

Pored lokalnih cesta na području grada nalaze se i nerazvrstane ceste koje je jedinica lokalne samouprave dužna održavati te javne površine u koje spadaju, prema čl. 3/9. Zakona o komunalnom gospodarstvu (NN 26/03, 82/04, 178/04), između ostalog, pješačke zone i pješačke staze te dijelovi

javnih cesta koji prolaze kroz naselje kad se ti dijelovi održavaju kao javne ceste prema posebnom zakonu. Prema čl. 3/10., pod održavanjem nerazvrstanih cesta razumije se održavanje površina koje se koriste za promet po bilo kojoj osnovi i koje su pristupačne većem broju korisnika, a koje nisu razvrstane ceste u smislu posebnih propisa, te gospodarenje cestovnim zemljištem uz nerazvrstane ceste.

Stoga bez obzira na režim u kojem se nalazi prometnica na području grada ili općine, dakle u svakom slučaju ako je riječ o prometnici koja je obuhvaćena citiranim propisima, a kojom upravljaju javne ustanove ili jedinice lokalne samouprave, u skladu s citiranim Zakonom o komunalnom gospodarstvu za ishodenje lokacijske dozvole potrebna je suglasnost jedinice lokalne samouprave (Grada Zagreba) bez obzira na okolnost u čijem se vlasništvu trenutno nalazi zemljište preko kojeg bi u konkretnom slučaju prolazila prometnica (pristupna cesta).«

NAKNADA ZA ODUZETU IMOVINU

Materijalnopravni rok

čl. 7/1/1. ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O NAKNADI, NN 80/02

Rok iz čl. 7. ZID Zakona o naknadi je materijalnopravni rok za koji ne važe pravila o produživanju roka kad zadnji dan roka padne na praznik ili neradni dan.

Iz obrazloženja presude Us-10061/06 od 27. svibnja 2010.

»Tužiteljica je 7. siječnja 2003. podnijela zahtjev za naknadu oduzete imovine na temelju čl. 7. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine (NN 80/02) kojim su propisane kategorije ovlaštenika naknade koji su mogli podnijeti zahtjev za naknadu oduzete imovine u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu toga zakona.

Temeljem odredbe čl. 13. istoga zakona, Zakon je stupio na snagu danom objave u NN, a objavljen je 5. srpnja 2002.

Sukladno odredbi čl. 100/2. Zakona o općem upravnom postupku (NN 53/01, 103/96), rok koji je određen po mjesecima odnosno po godinama završava se istekom onoga dana, mjeseca odnosno godine koji po svojem

broju odgovara danu kad je dostava ili priopćenje izvršeno, odnosno danu u koji pada događaj od kojega se računa trajanje roka.

Prema tome, sukladno citiranoj zakonskoj odredbi rok za podnošenje zahtjeva za naknadu oduzete imovine u smislu čl. 7. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine, istekao je 5. siječnja 2003.

Pogrešno tužiteljica smatra da je zadnji dan roka istekao istekom prvog idućeg radnog dana, budući da je 5. siječnja 2003. bila nedjelja, odnosno dan u kojem upravno tijelo ne radi. To zato što je rok iz čl. 7. navedenog Zakona materijalnopравни rok, a za takve rokove ne važe pravila o produživanju roka kad zadnji dan pada na državni praznik, nedjelju ili dan u koji tijelo ne radi.«

OBNOVA KUĆE

Pravo na povrat vlastitih uloženih sredstava

čl. 41/3. ZAKONA O OBNOVI, NN 24/96, 54/96, 87/96, 57/00

Uvjeti za priznavanje prava moraju biti kumulativno ispunjeni u vrijeme odlučivanja o zahtjevu za povrat sredstava uloženih u obnovu obiteljske kuće.

Iz obrazloženja presude Us-8164/06 od 5. svibnja 2010.

»Prema odredbi čl. 41/3. t. 1. i 2. Zakona o obnovi (NN 24/96, 54/96, 87/96, 57/00), uz zahtjev za povrat sredstava uloženih u obnovu obiteljske kuće moraju se priložiti, osim dokaza propisanih odredbom čl. 16. tog zakona, i dokaz da je obiteljska kuća ili stan obnovljen vlastitim sredstvima kao i dokaz o prebivanju u obnovljenoj obiteljskoj kući ili stanu.

Budući da je podnositeljica zahtjeva tijekom postupka preminula, u obnovljenom je postupku pravilno poništeno rješenje prvostupanjskog tijela od 23. prosinca 1998. kojom joj je priznato pravo, a postupak u povodu njezina zahtjeva je obustavljen.

Prava koja stječu ovlaštenici temeljem odredaba Zakona o obnovi mogu se ostvariti samo ako su kumulativno ispunjeni uvjeti propisani odredbama tog zakona. U konkretnom slučaju u vrijeme odlučivanja o zahtjevu podnositeljice M. S. nisu bile ispunjene sve Zakonom propisane pretpostavke, a kako činjenica smrti podnositeljice zahtjeva nije bila poznata tijelu prvog stupnja u vrijeme vođenja postupka, ta je činjenica upravo činjenica koja

predstavlja razlog za obnovu postupka u smislu odredbe čl. 249/1. t. 1. Zakona o općem upravnom postupku.«

UPRAVNI AKT

Potvrda o pravu puta izdana infrastrukturnom operatoru

čl. 6/1. ZAKONA O UPRAVNIM SPOROVIMA, NN 53/91, 9/92, 77/92

Potvrda o pravu puta izdana infrastrukturnom operatoru pod uvjetima propisanim Zakonom o elektroničkim komunikacijama (NN 73/08) nije upravni akt.

Iz obrazloženja presude Us-12493/2009-4 od 14. siječnja 2010.

»Odredbom čl. 6/1. Zakona o upravnim sporovima (NN 53/91, 9/92, 77/92) propisano je da se upravni spor može voditi samo protiv upravnog akta, dok se sukladno čl. 6/2. upravnim aktom prema tom zakonu smatra akt kojim tijelo iz čl. 5. ovoga zakona, u obavljanju javnih ovlasti, rješava o stanovitom pravu ili obvezi određenog pojedinca ili organizacije u kakvoj upravnoj stvari.

Prema čl. 30/1. t. 2. Zakona, sud će rješenjem odbaciti tužbu ako utvrdi da akt koji se tužbom osporava nije upravni akt (čl. 6.).

Iz podataka spisa razvidno je da je tuženo tijelo izdalo infrastrukturnom operatoru N. N. d.d., kao podnositelju zahtjeva, potvrdu o pravu puta, primjenom odredbe čl. 28. Zakona o elektroničkim komunikacijama (NN 73/08), kojom je između ostalog propisano da Agencija izdaje potvrdu o pravu puta infrastrukturnom operatoru pod uvjetima propisanim tim zakonom, a u skladu s Pravilnikom o potvrdi i naknadi za pravo puta (NN 31/09).

Dakle, u konkretnom slučaju riječ je zapravo o izdavanju uvjerenja iz odredbe čl. 172/1. Zakona o općem upravnom postupku (NN 53/91), prema kojoj državna tijela odnosno ustanove i druge pravne osobe izdaju uvjerenje odnosno druge isprave i o činjenicama o kojima ne vode službenu evidenciju ako je to zakonom određeno, u kojem se slučaju činjenice utvrđuju u postupku propisanom odredbama ove glave.

Slijedom izloženog, isprava (potvrda) izdana sukladno citiranim zakonskim odredbama nije upravni akt kojim bi se u upravnom postupku odlučivalo o nekoj upravnoj stvari odnosno o kakvom pravu, obvezi ili pravnom

interesu legitimiranih stranaka u upravnom postupku. Stoga ni osporeni akt, kojim tuženo tijelo obavještava tužitelja kako nema uvjeta za poništavanje potvrda izdanih povodom zahtjeva druge osobe, nije upravni akt u smislu naprijed navedenog čl. 6. Zakona o upravnim sporovima koji bi mogao biti predmetom ocjene zakonitosti u upravnom sporu.

*Kristina Senjak**

* Kristina Senjak, sudska savjetnica Upravnog suda Republike Hrvatske (court advisor at the Administrative Court, Republic of Croatia)